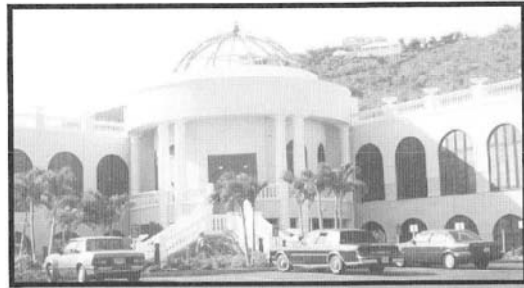




Juni 2000
35. årgang nr. 3

Danish Westindian Society
protector: Hendes Majestæt Dronningen

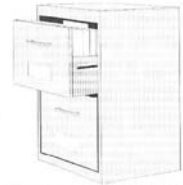
Omsider fik St. Croix
det ventede Casino.
Det bruges mest af
lokalbefolkningen



Danskere fik flotte
Triathlonplaceringer



Nye vejskilte viser Heritage-vejen.
Det er en del af National
Millennium Legacy Trails



Så er der arkivskuffer til Selskabets papirer

Ballade på Krabøen - en grum historie om øen Vieques,
der bruges som bombemål i militære skydeøvelser



En anden grum historie om øerne,
hvor lyset kører i højre side...

Mød "peli-et-ben"



Redaktion: Ole Bidstrup (ansvh.)

+fax: 33 24 10 20

Lykkesholms Alle 2A, 4. sal, 1902 Frederiksberg C

E-mail: obi-awa@post1.tele.dk - Selskabets netadresse: www.dwis.dk

Min ven pelikanen

*Ved solnedgang flyver den forbi
og røber artige ting*

Der foregår mange pudsige ting ved solnedgang langs stranden i Frederiksted på St. Croix. Her er den måske bedste St. Croix-badestrand. Og her er det, man kan være heldig at se "The Green Flash", et grønt glimt i det øjeblik solen går under vandlinjen. Men det er også her jeg fik en ny ven. En pelikan.

Den kom flaksende forbi og efter at have cirklet lidt rundt opdagede jeg, at det var en helt speciel pelikan. Den har kun et ben, men den klarer sig fint og så har den anden særhed. Den hvisker mig sandheder. Jeg ved ikke, hvad køn, den er. Kun at den er køn i det lys, aftenhimlen har lige før det, der kunne blive til omtalte grønne lynglimt. Men ven med det ene ben, "*Peli-et-ben*", har oplevet meget og det er de oplevelser, jeg vil røbe her. Kun nogle af dem, selvfølgelig.

Den første var såvidt jeg husker, om den forrige guvernør, Roy Schneider. Det stod skrevet i aviserne, at han var blevet tiltalt for snyd og bedrag med regeringens pengekasse i tiden efter orkanen Marilyn. Noget med at lade den lokale kasse betale for dyre indlogeringer på Frenchmanns Reef bl.a. af personlige venner og bekendte. Dyb tavshed i flere uger - og så et modangreb fra Schneider: Jeg har ikke

gjort noget forkert eller ulovligt, bedyrede han på et møde med en masse ryglappende tilhøre, som viste sig at være hans supportere. Og så ganske få dage efter, ja, så stod der så i aviserne, at bedragerisigtelsen mod Roy Schneider var trukket tilbage.

En besynderlig historie. Når man kender de amerikanske advokaters ihærdighed, så er det svært at forstå, at en så alvorlig sag bliver ført frem, før derefter et blevet helt og aldeles manet i jorden.

Her er det så min ven "*Peli-et-ben*" hvisker, at jeg hverken kan se eller høre, for selvfølgelig kunne den sag skam let gennemføres med held, men truslen fra den anklagede om at trække gud og hvermand på øen med ind i et hav af lignende bedrageri- eller korruptionssager fik Schneidermodstanderne til at trække følehornene til sig og så de trak anklagen tilbage.

Men efter at have hørt den forklaring, så ville jeg som fornuftigt oplært journalist godt have "*Peli-et-ben*" til at give mig nogle navne på kilderne. Men den gylpede bare med en slubrende lyd en netop fanget lækkerbid af en fisk med navnet Old Wife ned - og strøg ud over de caribiske bølger. Det kunne jeg heller ikke senere få svar på - gad vide om det i virkeligheden er grunden til, den kun har et ben.

Ole Bidstrup

Ekstra byvandring i det "vestindiske" København

Tirsdag den 5. September 2000 kl. 17:45

(Mødested: Det vestindiske pakhuis i Toldbodgade 40)

Per Nielsen fortæller om husene på vejen fra Vestindisk Pakhus gennem Frederiksstaden til Dehns Palæ, hvor plantageejeren MacEvoy boede. Her er der rundvisning i det berømte og smukt restaurerede palæ.

Pris for deltagelse: 40 kr.

Tilmelding på E-mail **obi-awa@post1.tele.dk** eller på nedenstående kupon, som senest en uge forinden skal være fremme hos:

Ole Bidstrup, Lykkesholms Alle 2A, 4.sal, 1902 Frederiksberg C



men brug stregen på næste side for at holde postvæsnets mindstemål

Tilmelding til byvandring tirsdag den 5. September kl. 17:45 _____

Navn:

Telefon:

Antal personer:

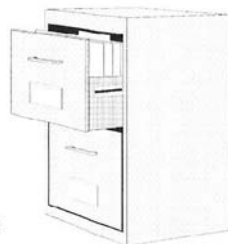
(Sendes til Ole Bidstrup - adresse på næste side.....)

Fra arkiverne.....

Opbevaring af Dansk Vestindisk Selskabs arkivalier ved Handels og Søfartsmuseet Helsingør

Ved et møde den 10. november 1999 med museumsdirektør Hans Jeppesen, hvori deltog kasserer Erik Marcussen og arkivar Søren Laub, drøftedes muligheden for at få stillet et lokale til rådighed for opbevaring af DVS arkivalier.

Efter en rundvisning i museets administrationsbygning blev der forevist et lokale som et muligt arkivrum for DVS. Dette tilbud blev modtaget med tak!



Efter en drøftelse i bestyrelsen blev der udarbejdet en "Flytteplan" for DVS arkivalier opbevaret af bestyrelsesmedlemmer. Flytningen blev gennemført af næstformand Lars Hornstrup Hansen og redaktør Ole Bidstrup, og der er nu iværksat en drøftelse af placering og registrering af arkivalierne ved Per Nielsen og undertegnede.

Søren Laub



Porto

Til:

Ole Bidstrup
Lykkesholms Alle 2A, 4. sal
1902 Frederiksberg C

En succes, der bliver gentaget

Der var afsat to byvandringar gennem det gamle København fra Vestindisk Pakhus til Dehns Palæ. De blev begge meget hurtigt "udsolgt", tilmeldingen var forrygende. Derfor er der nu arrangeret en tredje runde, hvor Per Nielsen endnu en gang gennemfører vandringen gennem Frederikstaden og frem til plantageejer MacEvoy's smukt restaurerede Palæ, som man så får en rundvisning i. Om tilmelding til denne tredje tur, se side 3.



Fra den første rundtur. Ivrigt lyttende deltagere ved det vestindiske pakhús. Foto: Esmé Baltzer

Ny Lawaetz-bog

St. Croix-maleren Roy Lawaetz, som holdt foredrag i DVS i februar 1998 om sine malerier og om den gamle indianske kultur i Caribien, har udgivet en bog om bl.a. de objekter, der kaldes Zemi.

Roy's bog hedder "The Modular Triangular System", og den handler om den historiske baggrund, hans tanker og ideer og indflydelse af den indianske kultur i sin kunst, hvilket har udviklet sig til at han i dag har mere end 50 forskellige former.

Bogen er et dansk-vestindisk kulturprodukt, produceret i Caribien og trykt i Danmark i en meget eksklusiv kvalitet.

Bogen har 130 sider med 29 forskellige farve illustrationer og et interview med den franske kunst kritiker Marianne de Tolentino. Bogen er på engelsk og spansk. Prisen er 200 kr, men den fås ikke

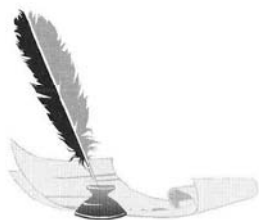
i boghandlen i Danmark, men Roy oplyser, at hvis man måtte ønske at erhverve sig et eksemplar, kan det ske til agenten Leif Nielsen, Intransport, tel. 48 18 60 98 el. 22 51 60 98 el. e-mail:

Intransport@mail.tele.dk

Man er også meget velkommen til at kontakte Roy Lawaetz selv direkte på e-mail: **rlawaetz@codetel.net.do**

Ny museumsbutik

St. Croix Landmarks Society har altid haft en særdeles udmærket butik i tilknytning til Whim, men for også at kunne betjene de turister, der er på dagtrip til Christiansted fra for eksempel krydstogtskibenes kun daglange besøg ved molen i Frederiksted, er der indrettet en filial i Christiansted. En stor, lys og moderne indrettet butik i Kongengade 5A. Her kan turister få stort se samme udbud af bøger, bånd, postkort, fotos og reproduktioner.



Formanden skriver...

Nu nærmer afslutningen på endnu en sæson i Dansk Vestindisk Selskab sig. Der er endnu en byvandring at se frem til for dem, der fik plads. Men ellers kan vi se tilbage på en god sæson med utroligt mange spændende arrangementer. Ikke mindst har jeg hørt, at Transferdayfesten i Valby var en stor succes, og spørgsmålet er, om ikke denne succes måske bliver gentaget næsten år.....

Selv medbringer jeg mange og varme hilsner fra alle vennerne på de tre øer, som jeg besøgte i marts. Og dér er de allerede begyndt at snakke meget om, at de jo skal til festival i Danmark i sommeren 2001. Det var faktisk hele tiden det første jeg blev udspurgt om, og det viser jo kun, hvor meget folk sætter pris på de oplevelser, der kommer ud af festivalrejserne.

Og derfor kan vi her også kun glæde os til i den nye sæson rigtigt at komme igang med arbejdet med at arrangerer det kommende besøg, og det kommer helt sikkert til at præge det næste år. Derfor er det tid til nu at overveje, om man har gode idéer og, hvis man har, henvende sig til festivaludvalget.

Imidlertid vil jeg nu blot ønske alle en rigtig god sommer.

Louise Steensgaard

Sæt kryds...

På det sidste bestyrelsesmøde før sommerferien blev det kommende års mødedatoer fastlagt. Her er de så - med en opfordring til at notere dem i medlemmernes private "stress-kalender".

Torsdag den 12. oktober 2000:
Generalforsamling

Fredag den 24. November 2000:
Medlemsmøde

Fredag den 16. Februar 2001:
Medlemsmøde

Lørdag den 31. Marts 2001:
Medlemsmøde og Transferday-fest

Så fik de sten med "Danmark"

Skoleskibet "Danmark" sejlede over Atlanten med mursten som ballast og ankom den 22. maj til Sankt Thomas.

Natten forinden havde været tilbragt for anker ved Reef Bay på Sankt Jan, hvor de 77 kadetter for første gang satte foden på land efter det lange togt.

1000 mursten fra Matzens Teglværk i Sønderjylland kom tirsdag den 23. maj flot i land på kajen ved Havensight på Sankt Thomas.

Murstenene er en gave, som vores venskabsforening, St. Thomas and St. John Friends of Denmark, modtog i 1997 under besøget på teglværket Catrines Minde.

Om aftenen var der reception ombord på "Danmark". Til stede var guvernør Charles Turnbull, Myron Jackson, Corinne Lockhart, Tony Boschulte, enkefru guvernør King, konsul Søren Blak og mange andre af vores vestindiske venner fra St. Thomas and St. John Friends of Denmark.

Her overrakte kaptajn Kurt Andersen officielt murstenene til formanden for Friends of Denmark, fru Corinne Lockhart, som takke-

de og gav ordet til guvernør Turnbull, der udtrykte sit ønske om, at danskerne bliver ved at komme på besøg i U.S. Virgin Islands.

Halvdelen af de 77 kadetter havde tilbragt formiddagen og en del af eftermiddagen ved stranden Magens Beach, hvor konsul Søren Blak og andre danske og lokale indbyggere på Sankt Thomas stod for serveringen af bøfsandwich og drikkevarer.

Et overdådigt udvalg af dessertkager blev leveret af en række damer fra Friends of Denmark, så der var den rette caribiske stemning under denne badetur.

Den følgende dag var det så den anden halvdel af kadetterne, der skulle på stranden, og torsdag går togtet videre med kurs mod Sankt Croix, hvor "Danmark" skal ligge ved molen i Frederiksted.

På begge øer er der arrangeret åbent hus for virginislanders.

Siden går togtet videre til Florida og op langs den nordamerikanske kyst til New York.

Per Nielsen

- har som navnet siger den helt individuelle rejse som speciale, både for den enkelte og for grupper. Og med det bedst tænkelige kontaktnet i det tidligere Dansk Vestindien.

For eksempel en helt speciel tur til

St. Croix

19. til 29. november 2000:

Mad, Musik og Malerier

Rejseledere:

Anne Walbom og Ole Bidstrup

Ring til

Heidi Christiansen
Springforbivej 4
DK-2930 Klampenborg
Telefon +45 3990 2040
Fax +45 3990 2080

(Reg. under rejsegarantifonden nr. 1026)

Spillelidenskaben er vokset på St. Croix

Selv om det nye Casino har trukket måske 85 procent lokale til de enarmede, så fortsætter de ulovlige spillebuler.

Den sidste søndag i april - halvanden måned efter åbningen af Divi Marina Bay-Casino på St. Croix - slog politiet til mod en illegal spillebule på St. Croix. Der blev konfiskeret videospillemaskiner, 2-3000 dollars i kontanter og en del illegale stoffer.

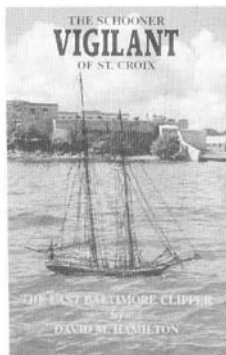
Stedet var kendt i folkemunde som bingo-bygningen i Orange Grove. En af ejerne blev arresteret og en anden, der var bortrejst, kan vente det samme, såsnart han kommer hjem.

Forretningen blev ikke lukket, men myndighederne skal nu se nærmere på forretningstilladelsen til at drive Bingobygningen, der på førstesalen havde strip-tease shows og små lukke cabiner, hvor gæsterne kunne trække sig tilbage.

Men af ukendte grunde var der ingen af de optrædende "damer" i lokalet under razziaen.

Men grunden er alligevel ikke mere ukendt end at alle ved, at "the young ladies" netop på dette tidspunkt har højsæson på St. Thomas, hvor årets carneval er på sit højeste.

Historien om en skonnert



Det kan være "farligt" at blive besat af en interesse.

Det vil den tidligere senator David M. Hamilton, bosat på St.

Croix, kunne snakke med om.

Det begyndte med at han hørte om skonnerten "Vigilant", som sank under orkanen i 1923. Hamilton byggede en model af skibet, som er udstillet på forret i Christiansted.

Det næste var et læse om "Vigilant" og jo mere han gravede i den historie, jo mere interessant blev den. Han måtte til Rigsarkivet i København, til Søfartsmuseet i Helsingør og til Baltimore, da det viste sig, at Vigilant før den kom til St. Croix i 1824 havde heddet "Nonsuch" og iøvrigt var den sidste skonnert af den slags, de byggede i Baltimore.

Nu er David M. Hamiltons arbejde blevet til en særdeles veldokumenteret bog. Anne L. Knudsen har bistået ham med at gøre de danske arkivalier tilgængelige for amerikanerne.

Obi

Forsvarede Ph.d om caribisk turisme på Moesgård i Århus

Efter flere års forskning, bl.a. på St. Lucia, Dominica og St. Croix var Janne Jørgensen til "eksamen" i sit speciale.

Hvis de på de tre øer i US Virgin Islands vil vide noget om deres turisme, så kom til Danmark. Her kan de læse - endda på engelsk - om turismens lyksaligheder, eller måske mere dens modsatte sider. Det er i hvert næppe helt de drømmetoner, man normalt hører på de tidligere danske øer, som kommer tydeligst frem i Janne Jørgensens speciale, som kvalificerer hende til de fine bogstaver Ph.d.

Den rigtige titel på Janne Jørgensens Ph.d.-afhandling, Det Humanistiske Fakultet, Aarhus Universitet, er "Sustainable tourism development. Case Studies from the Caribbean."

Fredag den 14. april blev hendes skæbne-dag - da var hun i krydsforhør, men bestemt venligt, i foredragssalen på Moesgård ved Århus.

Hendes udspørgere var alle fra de højere universitetslag. Der var Poul Pedersen fra Århus Universitet, Karen Fog Olwig fra Københavns ditto og så fra LA i Californien Valene Smith.

Selvfølgelig kan man ikke gengive et mange hundrede siders, murstenstykt speciale på den tilmålte halve time - og derfor bliver denne uforberedte tilhørers referat af samme som en dråbe i havet (men helt sikkert det caribiske...)

Det var i 1997, Janne Jørgensen var på St. Croix på det, etnologerne kalder feltarbejde.

Det førte hende så videre til de andre øer, Dominica bl.a. for at kunne deltage i et seminar om den øko-turisme, som netop den ø har gjort til et særkende. Det var især her, Janne hørte om de økologiske hoteller som "Good Green Hotels" - i kontrast til alle andre, som fik betegnelsen "Bad Brown Hotels". Men skal man forske godt og grundigt, så er den slags bemærkninger ikke nok til en phd.

Da Janne var på St. Croix, var debatten om at være indfødt eller "native" på sit højeste. Det var en meget hektisk og følelsesladet debat, som blev sat i gang af den nok så rebelske senator Adelbert Bryan (Ham der bl.a. skød sin egen søn og lavede ballade ved 150 års festlighederne for Emancipation".) Men målet var at få afklaret, hvem der kunne stemme eller få indflydelse især på den kommission, der skulle holde styr på det længe ventede spillecasino, som man på St. Croix tror er lykken. Nu er det der (det åbnede i midten af marts).

Selv om Dagens phd-defensor ikke sagde det, så føler jeg mig temmelig sikker på, at hun heller ikke tror, at det bringer lykke til den udsultede ø.

Det vil formentlig være ganske svært at gøre turistlivet på St. Croix økologisk eller i det hele taget rokke ved den lokale opfattelsen af, at der er lighedstegn mellem lykke og flere krydstogtskibe og endnu flere "big spenders". Kort sagt at få et mere naturligt og realistisk forhold til turister og indtjening. Bare som eksempel:

På Dominica har den lokale regering i årevis opmuntret til og støttet ideerne om de små, grønne hoteller.

Men tilbage til Jannes forsvar. I Caribien har mange af de små, nye ø-stater helt eller delvist status som u-lande. Derfor var Janne begejstret for Unesco's store interesse for øerne og støtten til det, der kaldes slaveruteprojektet. Og hun var især glad for, at det fælles udspring er ændret fra slaveRØDDERNE til slaveRUTEN.

Med Valene Smith diskuterede Janne Jørgensen krydstogtturismens omfang og betalingen pr. passager, når de lægger til.

Skal passagererne betale prisen, lød det - og der er da også et afsnit i Jannes afhandling om netop det dilemma.

Skibene bliver større og større - og belaster den lokale infrastruktur mere og mere. (En redaktionel bemærkning: På St. Croix er det øens få krydstogtskibe, der leverer en tredjedel af det skrald, der havner på den problemfyldte losseplads).

Med Karen Fog Olwig var det naturligt at diskutere økohotellerne på St. John, som stort set ikke har givet en eneste lokal arbejdsplads. Eller sagt anderledes: Den lokale befolkning er slet ikke involveret. Begge var enige om, at skal den slags have betydning, så skal lokalbefolkningen være med - og som andet end bare den, der gør rent...

I Poul Pedersens kritik måtte Janne stå til regnskab for sin noget usædvanlige måde at nærme sig emnet på. Her blev nævnt, hvordan hun fik kontakt på St. Croix ved at spille fodbold med mændene, men det

var nu mere det, at hun i sin afhandling er mere filosofisk end konkret med for eksempel tal og skemaer.

Poul Pedersen havde hellere set, at hun havde skuet ud i turismens fremtid løftet op på skuldre af tidligere forskere på området - hellere det end at dyrke filosoffer som Kant.

Men Janne Jørgensen mente, at det var ret naturligt med et mere filosofisk syn på emnet eftersom den økologiske turisme havde så stor en andel af hendes studium
Obi

FESTIVALSTARTEN

Erfaringerne fra de forgangne festivals er altid et godt udgangspunkt for den næste af slagsen. Deltagerne i Festival 1997 var på rundtur i Danmark og var meget begejstrede for "...at opleve noget andet og mere af Danmark end bare København...."

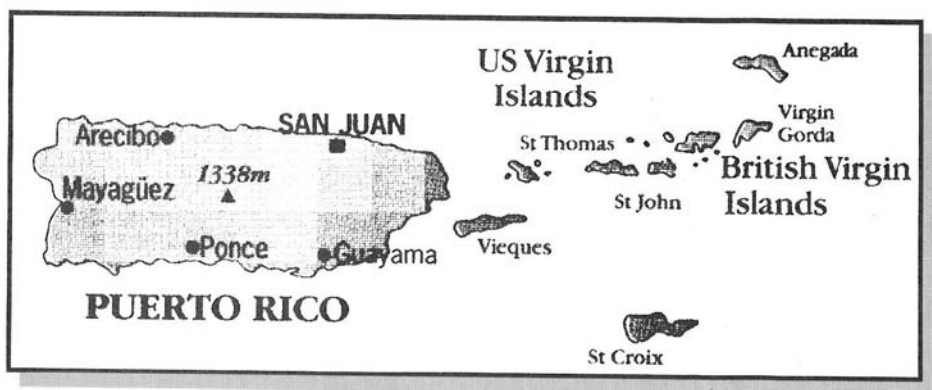
Derfor har Festivaludvalget startet planlægningen af Festival 2001 med at undersøge, om der var basis for at opfylde det ønske. Sagt mere direkte: Vil der være værtsskaber nok til, at vi også kan gennemføre en sådan plan.

De efterhånden mange medlemmer vest for Storebælt har fået et brev, som de så kunne reagere på. Svarene til dato - altså her ved slutningen af maj - beviser, at vi *kan* komme uden for Valby Bakke. Foreløbig er vi tæt på 50 indkvarteringsmuligheder. Festivaludvalget er med andre ord så småt ved at komme i omdrejninger. Vi skal prøve at løfte den tunge arv efter Ester Petersens enorme indsats i 1997 og

vi er: Ole Bidstrup (formand), Lis Andersen Torpet og Erik Marcussen. Den officielle invitation til Festival 2001 går meget snart af sted og den vil lyde på ankomst i weekenden 21-22. juli 2001. Start med besøg hos værterne i det fynske og jyske. Fredag den 27. juli planlægger vi så en samlet modtagelse i København og en større "get-together-fest". Med disse 2 arrangementer i starten af Københavnsdelen af Festival 2001 håber vi også at kunne "lokke" medlemmerne uden for den berømte (eller berygtede) Valby bakke til København og tage del i festlighederne.

Hvad der ellers skal ske, bliver de næste opgaver for udvalget, der meget snart bliver nødt til at udvide. Men derom nærmere i næste medlemsblad, hvor der også vil komme det sædvanlige spørgeskema om værtsskaber og allerede afsendte invitationer til vennerne på øerne. Da Festivalen officielt er på to uger, så slutter den i weekenden 4-5. August.

Ole Bidstrup



Balladen på Krabøen

- i dag hedder øen Vieques og hører sammen med Culebra til Puerto Rico. Men US Navy bruger halvdelen af øen som øveplads, når man skal lære at smide bomber og det er ikke så populært.

Af Louise Steensgaard

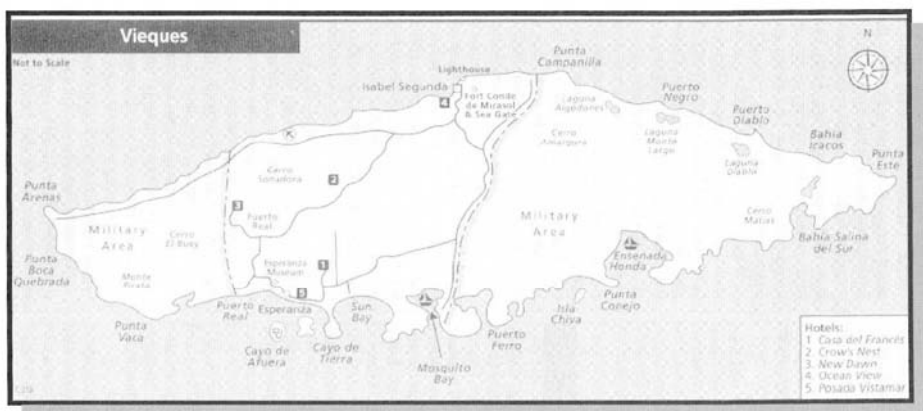
På rejsen til US Virgin Islands har mange sikkert tilbragte en time eller to i luft-havnen i San Juan i Puerto Rico. En caribisk ø, der ligger meget tæt på "vore" øer, og som op gennem tiden jævnligt har spillet en rolle i deres historie. Ejet af spanierne, der ville gøre meget for en verdensomspændende udbredelse af katolicismen, var det f.eks. her en heldig slave i begyndelsen af 1700-tallet kunne undslippe til, og ved at lade sig døbe katolsk kunne vinde sin frihed. Det må næsten have været landet, der flød med mælk og honning.

Puerto Rico var nemt at nå, idet man ved at stjæle en kano let kunne tage sig til Vieques (som Spanierne kaldte den) eller Krabøen (som danskerne kaldte den), der

var en del af det puertoricanske territorium, og som ligger mellem St. Thomas, St. Croix og Puerto Rico.

Desværre for slaverne blev der efterhånden indgået traktater mellem Danmark og Spanien, som til en vis grad satte en stopper for disse muligheder.

Idag er Puerto Rico et amerikansk territorium, med status af "commonwealth" (siden den spansk-amerikanske krig i 1898) - en kolonial status, der minder meget om Virgin Islands. Men den spanske kultur er meget fremherskende. Og ikke mindst dette kultursammenstød mellem det nordamerikanske og det latinamerikanske gør øen meget interessant, og absolut et besøg værd.



Mange puertoricane mener, at USA er det bedste, der kunne være sket, og de stemmer i de jævnt forekommende folkeafstemninger om territoriets status for, at Puerto Rico skal blive den nye stat i USA.

Men nogle mener derimod også, at USA er en kolonialmagt, der koldt og kynisk udnytter øen til egne formål, og som undertrykker den lokale kultur. Disse mener, at øen bør blive en selvstændig stat, fri af båndene til USA, trods de vægtige økonomiske argumenter imod dette.

Og så er der jo alle dem ind imellem, som nok egentlig ikke bryder sig så meget om USA, men som alligevel kan se visse økonomiske fordele, og som egentlig meget godt kan lide Burger King og kabel-tv, men alligevel brokker sig over "los gringos", når lejligheden byder sig.

Mange er for uafhængighed i deres hjerter, men for tilknytning til USA i deres fornuft.

For lidt mere end et år siden skete der

noget, der virkelig fik sat denne debat på spidsen.

Vi skal nu tilbage til Vieques, som den dag idag tilhører Puerto Rico. Men ca. 2/3 af øen blev i 1940erne eksproprieret af den amerikanske flåde, og er blevet brugt til træning af kamptropperne, og til at træne med rigtige bomber (hvilket bla. giver klirrende vinduer på St. Thomas).

Øvelsessærrænet er også blevet lejet ud til andre lande. Det har der naturligvis igennem tiden været en del hjertesuk over. Hvorfor skulle dette lige foregå i kolonien? Kunne gringoerne ikke bare træne hjemme hos sig selv? Og var det egentlig ikke lidt mærkeligt med de mange atomrester i naturen? Og var der mon egentlig ikke en sammenhæng mellem dette og den relativt store forekomst af cancer og fødselsskader hos øens beboere?

Men andre har været glade for basen, og mente den gav arbejdspladser og omsætning til øen, der ellers er en lille søvning, caribisk ø med en smule turisme.

Foil: Navy would lose in vote on Vieques

Warships off Vieques, tensions rise

PUERTO RICO (AP) — An anti-bombing coalition of U.S. warships bombing Vieques protesters forced the federal navy to exact them from a controversial Navy bombing range.

“I’m not going to fight with them but to get me out of here they’re going to have to arrest me,” said 42-year-old Luisa Gudiolqui, a protester, helping to block the main entrance to the Vieques range.

Navy executives on Vieques, just off Puerto Rico, were suspended last year after some bombs killed a civilian security guard, releasing a cloud of poison gas in the U.S. territory.

There are perhaps 50 protesters at most of camps on the range. They took to the sea of a democracy. President Bill Clinton to allow Navy to resume limited bombing and “ Vieques,” 3,500 protesters made an agreement whether they should leave Vieques would carried out by federal agents in FBI-led operations, according to anti-war sources.

Tensions increased with reports that the USN Schooner and USN Arsen picked up 1,000 Marines in North Carolina en route to Vieques for “Marines reportedly would secure the range’s perimeter once others are removed.”

On Monday, three U.S. warships opened off Vieques’ north coast, accompanied by two Coast Guard

Caribbean

Anti-bombing activists in Puerto Rico request meeting with Clinton

PUERTO RICO (AP) — Anti-bombing activists in Puerto Rico requested a meeting with President Clinton last month to discuss the Navy’s plans to resume bombing Vieques, a small island off the east coast of Puerto Rico.

The Navy claims two-thirds of Vieques’ 9,400 residents live on the other third of the island.

Clinton last month said the Navy would use only non-explosive and withdraw from Vieques within five years. The Navy would get \$4 billion to help develop the island.

— A Clinton

Wednesday, May



The Spine-class destroyer USS Deane (DD-921) is at sea.



Vieques



“I’m not going to fight with them ... but to get me out of here they’re going to have to arrest me.”

— Luisa Gudiolqui, 42, anti-war

Rico. An Army tank, meanwhile, delivered Puerto Rico riot police to Vieques.

Several Navy helicopters flew over the range.

More protesters plan to demonstrate peacefully, but a few radicals have threatened to scum into the beach-protest group Monday, then began cutting up towels which they soaked in vinegar and water for protection against tear gas.

“I feel like they’re preparing an attack,” said Felicia Garcia, 65. “I’m not scared, but I hope it’s everything goes peacefully.”

Vieques protesters plan to halt Navy bombing

Mange mente dog også, at økonomien måske ville være bedre, hvis ikke flåden trænedes der – der ville så formodentlig komme en del flere turister til øen med de mange kilometer hvid strand.

Det der pludselig fik situationen til at tilspidises var, at træningfly den 19. april 1999 kom til at bombe terrænen, hvor der opholdt sig mennesker, og dermed dræbte en lokal mand, ansat på basen. Dette var som at sætte en tændstik til en gasledning. Mange års frustrationer over det koloniale forhold kom lige pludselig til udtryk, og en del mennesker besatte flådens område, og nægtede at flytte sig, før marinen for altid forlod øen.

Stort set alle fløje i puertoricansk politik, selv dem der går ind for statehood, gjorde samlet front om at sige, at nu måtte for-

holdene på Vieques diskuteres. Samtidigt rejste der sig en folkestemming i Puerto Rico og der var fredsdemonstrationer med tusindvis af deltagere under sloganet ”Paz para Vieques” – fred til Vieques.

Den største fandt sted i hovedstaden San Juan den 21. februar i år med mere end 80.000 deltagere.

Og mens alt dette foregik blev de ulovlige besættelseslejre på flådens terrænen til udbyggede bopladser, som alle kunne besøge ved at betale en lokal fisker \$10 for transporten. For der var ingen, der kom og smed dem ud.

Men situationen var jo ikke ligefrem holdbar, og i Washington var der heftig aktivitet for at prøve at finde en løsning.

Argumentet herfra har hele tiden været, at de internationale aktioner USA deltager i, f.eks. under FN, aldrig ville kunne gå så godt, hvis ikke de havde kunnet gennemføre denne specialdesignede træning, som man af alle steder i hele verden kun kunne udføre på Vieques.

Efter forhandlinger mellem Puerto Ricos guvernør (som er for statehood, men alligevel bekymret over situationen) og Washington, fandt man den 30. januar i år frem til, at der skulle være en folkeafstemning på Vieques om, hvorvidt flåden skulle have lov til at blive, eller hvorvidt den skulle flytte sig senest 2003, og indtil da have lov til begrænset træning, men uden ægte ammunition.

Men for modstanderne var det ikke nok med en overgangsordning – basen skulle forlades her og nu, og der skulle aldrig mere trænes på øen. Så de blev i det besatte område.

Og så virkede det som om USA blev træt af at lege. Da jeg var på øen i marts gik der rygter om, at nu var der kommet et skib fyldt med specialtrænede soldater, for at arrestere modstanderne.

Men der skete ikke rigtig noget, så det var nok alligevel bare rygter. Men næsten på årsdagen for konfliktens start, i begyndelsen af maj skete det så, og et stort velbemandet krigsskib kunne ses fra øen.

Den 4. maj begyndte man så at arrestere de protesterende. Flåden "besatte" området og genoptog træningen den 8. maj, mens de hurtigt løsladte modstandere siger, at dette kun var det første kapitel.

Hvad der kommer til at ske videre i sagen vil tiden vise, men dette er så langt vi er nået i føljetonen via de tilsendte Daily News fra St. Thomas og email rapporter fra Puerto Rico.

Det er vigtigt at forstå, at denne konflikt ikke *kun* handler om Vieques. Den har i sig hele det net af had/kærlighed puertoricanerne samlet set nærer til USA.

Og derfor er den også des sværere at komme til bunds i. For selv om Vieques skulle få sin fred, er jeg ikke sikker på, at alt bare ville være godt igen. Sagen har sat følelser igang, som ikke forsvinder så let.

Jeg synes det er interessant at vide lidt om, hvad der foregår i området, og denne sag er, så vidt jeg kan se (efter mange forespørgsler til mange forskellige avislæsere, radiolyttere og fjernsynsseere) slet ikke nået til Danmark.

Og det til trods for, at der her er en (omend vel næsten intern) amerikansk konflikt, som faktisk generer USA ganske meget.

Men for os, der er interesseret i Caribien viser den også, at den slags konflikter – de koloniale – som ofte har præget områdets historie, ikke er et overstået kapitel, men stadig findes og præger mange menneskers verden.



Louise Steensgaard

Danske deltagere blev flot placeret i årets St. Croix triathlon

Men de var i hård kamp med havskildpadden Dunkin..!

I den brændende sol har et flok internationale atleter i begyndelsen af maj svømmet, cyklet og løbet sig til placeringer i "The 2000 St. Croix International Triathlon".



2000 TRIATHLON

Deltagerne kom fra store dele af verden. Men der var også en ekstremt god svømmer, der inden dysten var i træningslejer på en speciel diæt: Grøn pasta, fem salatblade og turlégrass salad.

Det var "Dunkin", en halvandet år gammel havskildpadder, som blev født på en af St. Croix-strandene og reddet af St. Croix Akvarium, som har opfodret den, fået bygget en speciel cykel og trænet den.

Dunkin er opkaldt efter den berømte USVI-spiller Tim Duncan, men fik ikke

Green sea turtle enters St. Croix triathlon

Byron Jones

ST. CROIX — A sea turtle, Dunkin, will enter its triathlon debut on Sunday because the youngest one ever to enter the St. Croix International Triathlon, which Dunkin, a green sea turtle, happened to be the star of the St. Croix Aquarist's triathlon.

The 16-year-old sea turtle, which was rescued from a boat in 1984, is 1.2 meters long and weighs 112 kilograms.

The turtle, which was born in the Caribbean, will have to swim 2.4 kilometers, cycle 55 kilometers and run 12 kilometers.

It will be the first time a sea turtle has entered a triathlon. Dunkin will be the only sea turtle to enter the triathlon, which will be held on the beach at the St. Croix Aquarist's triathlon on Sunday.

The triathlon will be held on the beach at the St. Croix Aquarist's triathlon on Sunday.

The triathlon will be held on the beach at the St. Croix Aquarist's triathlon on Sunday.



Historien om Dunkin i St. Croix Avis

lov at stave sit navn på samme måde. Dunkins sponsor var Carambola Beachhotellet, som tilfældigt også er hovedsponsor for triathlon'et.

Det var mænd fra udlandet, der satte sig på de første syv pladser og på kvindesiden gik det amerikanerne lidt bedre, de erobrede 1. og 3. pladsen

Der var 1. præmie og 7.000 dollars til belgiske Luc Van Lierde, der fuldførte i 2 timer, 31 minutter og 39 sekunder. Argentina's Oscar Galindez vandt 2. plads og 4.500 dollars og på tredjepladsen kom danske Peter Sandvang, der så fik 3.250 gode dollars med hjem.

De tre første i kvindernes løb var Joanna Zeiger fra Maryland, Carol Montgomery fra Canada og Karen Smyers fra Massachusetts. Og på fjerdepladsen kom danske Susanne Nielson, der dermed også kan hente dollars med hjem.

Alle deltagerne skulle svømme 2 kilometer, cykle 55 kilometer og løbe 12 kilometer.

Obi



Casino - et dyr i en åbenbaring - eller bare dyr

Hvis man lever på en turisdrom, så er det højeste ønske at opleve "big spenders" og rigtig mange af dem. Derfor var det for crucians i mange år en drøm at få et casino til St. Croix. For med et sådant ville det strømme til med turister, som kaster dollars i grams.

Tekst: Ole Bidstrup, foto: Anne Walbom

Nu er casinoet omsider en realitet - og det er en stor succes konstaterer de lokale medier efter en måneds eksistens. Hver aften er parkeringspladsen fyldt og der er trængsel ved spillebordene - men det er de lokale, der ser det som fed underholdning. Hvem ved, måske foretrækker oliemillionæren fortsat Las Vegas.

Ifølge talsmænd fra Treasure Bay Gaming & Resorts Inc., som bestyrer casinoet for stedets ejer, Grapetree Shores Inc., så er 80-85 procent af de ca. 40.000 gæster, der har spillet på bordene og ved de mange maskiner siden åbningen 14. marts lokale. Omkring 12 million dollars er der proppet i de enarmede alene og maskinerne har så til gengæld spytet 11,4 millioner tilbage som gevinster.

Selv om det er et meget stort antal lokale spillere, der benytter casinoet, så mener formanden for casinokommissionen, Eileen Petersen, ikke, der er et spillemani-problem på vej. Der er ikke grund til at trykke på nogen panik-knap, mener hun, selv om hun medgiver, at nationalt set ved

man, at 2 pct blandt spillfluglene udvikler et problem - altså det, vi her i landet kalder ludomani, som kræver en behandling.

Eileen Petersen fortæller til de lokale medier, at casinoet er ved at oprette en intern gruppe, som skal holde øje med spillere, der spiller uforsvarligt. Vi arbejder på at sikre, at Virgin Islanders vedbliver at være ansvarsfulde spillere, hedder det.

Samtidig arbejder Casinoet på at sikre flere gæster fra udlandet, og det skulle være muligt at tiltrække især folk fra Puerto Rico og "Mainland US", fordi det er tiltrækkende, at der i underetagen til casinoet er en kongres-hal til 500 deltagere - en facilitet, man har savnet på St. Croix.

Hertil kommer, at man regner med, at det store antal lokale spillere også er folk, der lige ønsker at se, hvad det her nye foretagende egentlig er for noget.



Forsiden af The Daily News dagen efter åbningen den 17. Marts

Kommissionsformanden mener også, at casinoets ledelse kender sit ansvar med at markedsføre over landegrænser og at målet er at nå op på 50 procent gæster ude fra.

Casinoet historisk set

For det nye casino har vejen været lang. Man fristes til at sige, at der som sædvanligt på øerne har været langt fra tanke og beslutning til færdigt resultat. Selv om den uventede orkan "Lenny" forsinkede åbningen, så var det alligevel ikke det, der tog tid. Sådan har forløbet været:

I juni 1992 kom den daværende økonomiske udviklingskommission, som senatet havde nedsat, med en betænkning, der godtgjorde, at "gambling" ville give den betrængte ø St. Croix et økonomisk løft. Det satte gang i den helt sikre debat for og imod casino og spil. St. Thomas var overvejende imod, St. Croix var overvejende for en casino lovgivning.

To år senere - i sommeren 1994 - kom så den lov, der tillod krydstogtskibene at holde deres casinoer åbne, når de lå ved kaj. Men kun på St. Croix og det vil i praksis sige, når de var ved molen i Frederiksted.

Da der samme år i november blev holdt guvernørvalg, blev der samtidigt holdt en folkeafstemning om ja eller nej til casino-

er i USVI. På St. Thomas var optællingen stadig med flertal for nej, mens St. Croix sagde ja med 56 procent.

1995 blev året med de helt store braval-laslag om spil. Først forsøgte nogle senatorer at forsinke en kommende tilladelse til casinodrift på St. Croix.

Så forsøgte andre senatorer uden at få en tilladelse igennem på St. Thomas, når nu de måtte på St. Croix. Endelig kom den rebelske St. Croix-senator Adelbert Bryan med et 284-siders tillæg til lovgivningen, som skulle sikre lokal indflydelse.

Det blev startskud til en voldsom debat om hvem, der er "native Virgin Islander". Den debat foregår stadig på øerne, hvor færre og færre kan prale med at være født på øerne eller i det mindste har rødder til dem. Skæringsåret skulle være 1927, så hvis man ikke havde mindst forældre født på øerne før da, så var man uden indflydelse på øerne. Sjov nok var det årstal væsentligt for Bryan selv - han er nemlig ikke født på St. Croix!

Derefter kørte den til tider meget ophedede debat for pludselig den 25. april at ende med en vedtagelse af "Casino and Control Act of 1995".

Efter vedtagelsen i senatet skriver guvernør Schneider så loven under i maj. Men i august tog det lokale retssystem loven under behandling og i september bliver den kendt ulovlig. Først i november 1995 kan Schneider så skrive under på den endelige lov, der så har Bryans famøse "native"-definition med.

Januar 1996: Nu skal der findes medlemmer til den "Casino Control Commission", der skal behandle ansøgningerne. Schneider udpeger sin svoger som et af de

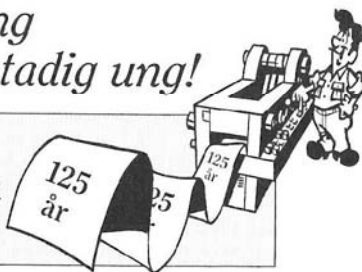
første medlemmer og måneden efter godkender man den pensionerede dommer Eileen Petersen som formand. Samme måned er der igen ballede med Bryans "native"-definition og nogle senatorer søger at få lavet ændringer. I maj 1996 holder kommissionen det første møde - og i september trækker et af medlemmerne sig på grund af trusler på livet.

Så gik der to år med masser af skriverier i medierne, men i december 1998 udsteder kommissionen omsider den første tilladelse, som er til "Divi Carina Bay Resorts and Casino". Hoteldelen åbner i oktober 1999, casinoedelens åbning en måned senere forsinkes af "Lenny", så det først bliver i marts 2000.

*...mere end 125 års erfaring
- men stadig ung!*

Speciale:

TIDSSKRIFTER - BROCHURER
BØGER - OGSÅ I 4-FARVER



**NØRREBROS
BOG &
OFFSET
TRYK ApS**



**NØRREBROS BOGTRYK &
GRAFISK CENTER KBH. ApS**

Nørrebrogade 56 . 2200 København N
Telefon 31 39 61 33 . Telefax 35 37 45 35



Casinobygningen. Under hovedindgangen ligger konferencerummene

Casinoet i tal

Der er en stor scene, hvorfra forskellige orkestre underholder. Heriblandt det lokale Stanley & The 10 Sleepless Knights og der er to store Banquet Rooms, som det hedder. De kan hver især rumme 500 gæster.

Der er 13 spilleborde. 1 til det, der hedder Craps, 2 hvor rouletten snurrer og 10 til det spil, der hedder blackjack. Besøgende spiller i gennemsnit for 20 dollars. Spillemaskiner, som vi vel stadig kalder de enarmede selvom de er elektroniske i vore dage, er der 300 af.

Hotellet overfor har 150 værelser, men det ventes snart forøget til 200 og så kan man forvente en forøgelse af staben, der i øjeblikket er på 314, hvoraf de 231 er nye arbejdspladser til lokalt boende.

Den totale investering i casino og hotel er på 20 millioner dollars

Selve Åbningen

Det var tirsdag den 14. marts, det røde bånd blev klippet over af guvernøren. Med sig til denne festlighed havde han alle kendisser på St. Croix. De lokale medier havde de store overskrifter fremme. Nu får St. Croix endelig sin chance, hed det - et stænk af Las Vegas over den forsømte ø.

Da "The Divi Carina Bay Resort and Casino" så åbnede officielt for alle fredag den 17. marts var den meget store parkeringsplads proppet. I løbet af få timer var de maksimale 750 gæster nået og man måtte lukke dørene for derefter at lukke ind i takt med at andre forlod stedet.



På den anden side af vejen og ud til den sydvendte strand ligger selve hotellet Divi Marina Resort. Orkan-ruin i mange år, men nu renoveret og moderniseret

I alt nåede man på åbningsdagen besøg af 2.000 spillende gæster. I weekendudgaven af The Daily News var der hele fire sider med billeder og reportage fra den nye forlystelse. - Så er det nu, flyselskaberne skal kende deres besøgstid med rabatbilletter, sagde senatspræsidenten Vargrave Richards.



Sådan ser hotellet og casinoets logo ud. Det er også sat op som blå velskilte på strategiske vejstrækninger - for eksempel fra byerne og luft-havnen

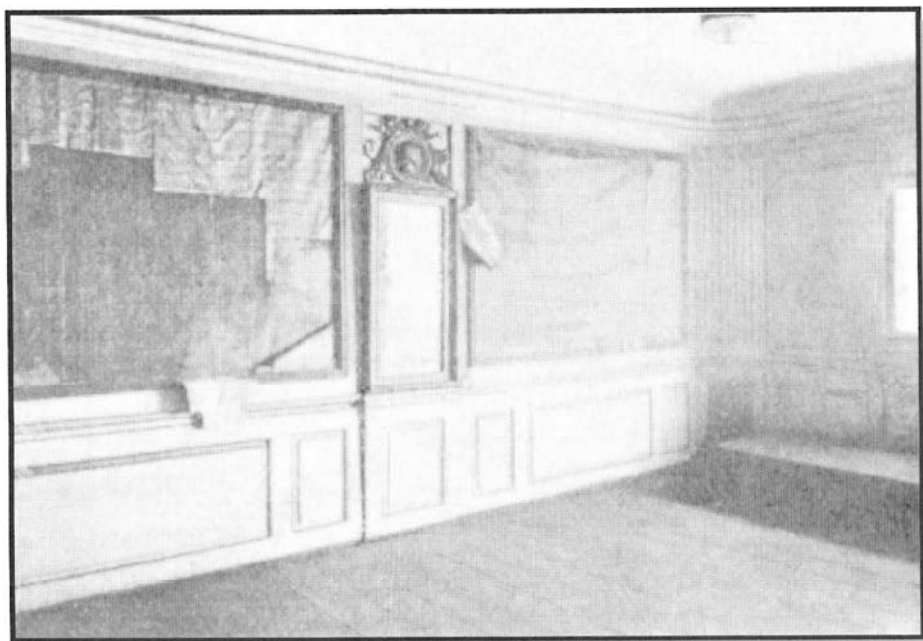
Casinobus fra byerne

Det nye casino ligger helt ud mod øst og på sydsiden af St. Croix. Med andre ord langt fra byerne Christiansted og især Frederiksted.

Den 4. maj løftede radiostationen WSTA sløret for nogle af casinoets kommende problemer. Stationen kalder det the good news - og til den slags hører, at Casino og Divi Carina Hotel vil starte en gratis shuttle-bus fra Christiansted og Frederiksted hver mandag og onsdag i tidsrummet fra 12 til 16, så man kan redde sig nogle hverdag-spillere.

Men samme good news fortæller også om en opfordring fra "The Virgin Islands Partners" - den lyder på, at man ikke skal spille for mere end man har sat som budget inden, man startede og at man ikke skal låne til at spille videre for. Spil kun for de penge, du kan tåle at tabe, siger organisationen.

Fra Toldbodens Enemærker



Det hedengangne ugeblad "Hver 8. Dag" har ofte haft spændende artikler om det tidligere så fjerne danske land Vestindien. I 1904 havde bladet en artikel med titlen "Fra Toldbodens Enemærker". Det var en grundig gennemgang af, hvordan varer blevet vejjet og fortoldet. Men som en lille sidegevinst og iøvrigt også afslutning på skribenten "Antonio's" gennemgang af toldernes arbejde i havnen står følgende:

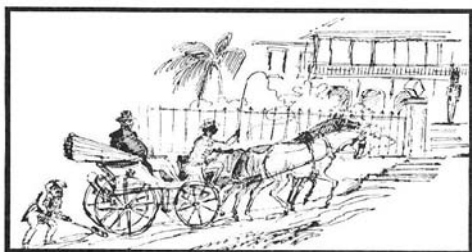
"....Blandt Toldbodens Seværdigheder er det Værelse øverst oppe i vestindisk Pakhus' nordre Gavl, hvorfra Frederik VI skal have staaet og set ud paa sine Mænd, der kæmpede Anden April-Slaget. Det er det gamle Kompagniværelse, hvor det vestindiske Kompagnis Direktører holdt Møder. Nu ligger Støvet tæt i dette Rum, Tapeterne hænger i Laser. Møblerne er længst fjernede, kun en rødt betrukken Forhøjning staar henne under Vinduet. Over det læses følgende Indskrift »Intet godt uden moye.« Men selv om Værelset ligger i Støv og Laser, Udsigten over Havnen, Yderreden, Sundet er herlig som altid. Man skal endog kunne skimte Kronborgs Taarne derfra."

Hvor lyset kører i højre side

Englænderne kører i venstre side, men så er bilens rat også flyttet. Det tidligere Dansk Vestindien har også venstrekørsel, men som de formentlig eneste i hele verden sker det med højrekørselsbiler.

Af Ole Bidstrup

Det er en helt speciel oplevelse at køre bil på St. Thomas, St. John eller St. Croix. Det er også en helt forskellig oplevelse på hver af de tre små øer. Men først hvad de har fælles: Under krigen med Napoleon holdt danskerne som bekendt på den gale hest. Derfor besatte englænderne Dansk Vestindien og det siges at være grunden til venstrekørslen, som så fortsatte efter at danskerne igen havde herredømmet.



Men det med at holde til venstre var nok mere naturligt end man skulle tro, for trods navnet Dansk Vestindien, så var mange plantageejere fra England eller Irland.

Om man kørte i venstre eller højre side med 1800-tallets hestevogne på veje, der overvejende var smalle, det er nok også bedøvende ligegyldigt.

Men efterhånden som bilerne kom til, så begyndte vanskelighederne. I de første år efter amerikanernes overtagelse af øerne i 1917 betød venstrekørslen næppe meget, for de ludfattige øer nåede ikke at få mange biler til de forholdsvis få indbyggere i de par årtier, hvor de havde betegnelsen Amerikas fattiggård. Derfor havde det sikkert heller ikke den helt store betydning, at venstrekørslen fortsatte.



En del caribiske øer har været britisk koloni indtil for få årtier siden. For dem er det helt naturligt at fortsætte med venstrekørsel - selvfølgelig i biler, der som i England har rattet i højre side.

Men prøv at få amerikanere fra US Virgin Island til at praktisere deres venstrekørsel i en af den slags biler. Så vil de jamre og råbe op om, at rattet sidder i den helt forkerte side...!

Da turismen og indbyggertallet tog til i årtierne efter 2. verdenskrig, så betød det mere velstand - og en meget voldsom stigning i antallet af biler. Vel at mærke store, benzinslugende amerikanske biler - til højrekørsel.

Eftersom det er det eneste amerikanske område med venstrekørsel, så har fornuftige personer selvfølgelig bragt det op, at færdselsreglerne her burde være som i det øvrige USA.

Der ER truffet beslutning om et skift, men den beslutning kan ikke tåle de caribiske varmegrader. Ingen på de tre øer tør lægge ryg til den voldsomme ændring i dagligdagen. Så derfor sker skiftet næppe.

Heller ikke selv om der faktisk bliver ødelagt en del biler, når turister skal køre venstrekørsel under de vilkår. Det forties nemlig og udlejningsfirmaerne er ikke så kede af det, som man skulle tro.

Selv om de ikke klapper højlydt i hænderne, så vil de dyre forsikringer, som lejerne betaler ved udlejning nemlig garantere udlejningsfirmaet en ny bil. Altså en forbedring af bilparkens gennemsnitsalder.

Hvis en turist bliver involveret i et færdselsuheld her, så skal vedkommende på et eller andet tidspunkt afgive forklaring i retten. Men hvem kan forestille sig, at en for eksempel dansk turist lige vil smutte over for en halv times afhøring? Det var vel ubehageligt nok med selve uheldet. Men det behøver man heller ikke, for med en underskrift på politirapportens rigtighed kan man betale sig fra det. Den

slags er udlejningsfirmaet både vant til og behjælpelig med.

Første gang, turisten skal prøve US Virgin Island-venstrekørsel, er opmærksomheden først og fremmest rettet mod det med at køre "i den forkerte side".

Left Turn On Red	Only Yes, after making a complete stop
Right Turn On Red	Never
Turning Rules	Never cross a solid or double yellow line unless turning into a private driveway
Police Emergency Number	Dial "911"

Du må godt svinge til venstre, når der er rødt lys. Krydse dobbelt optrukken linie må du ikke - med mindre du skal til en privat indkørsel..!

Derfor er det en stor lettelse, at bilerne har automatgear. Men når kørslen begynder at blive lidt mere rutine, så begynder problemerne. Og de kommer først og fremmest, når det bliver mørkt.

Hvornår det begyndte kan være ligeegyldigt, men på en tidspunkt fandt bilfabrikanter ud af, at bilens lygter nok skulle lyse foran bilen, men lyset skulle også være asymmetrisk. Lygterne skulle ikke lyse direkte mod en modkørende, men ind mod rabatten til højre, så man bedre kunne følge vejsiden - især værdifuldt på tidspunkter, hvor en modkørende bil er ved at blænde en.

I England drejer lygterne naturligvis asymmetrisk til venstre mod rabatten.



Sådan stiger man ind i en taxi-van på St. Croix - ud midt på vejen og skidt med trafikken, der heldigvis ikke er slem på denne sidevej. Det er straks værre på hovedvejene. De fleste taxi har så nogle fantasifulde navne, malet foran eller som her under nummerpladen: "Precious Lord" foto: Anne Walbom

Hvis så for eksempel en dansk, bilist tager sin vogn med til England, så forlanger man blændstykker klistret på forlygterne, så denne besøgende højrekørselsvogn ikke blænder.

Hvad sker der så, hvis man ikke kender til sådanne blændstykker. Det bliver man klar over, når man kører bil på de tre øer i US Virgin Islands. Ganske vist siger enkelte fornuftige borgere, at bilerne skam bliver tilrettet kørslen her og altså får justeret lygterne.

Men det kniber med beviserne - prøv en natkørsel og du får det indtryk, at her er lygterne justeret, så du med sikkerhed rammer lige i fjæset på den modkørende bilist. Godt, at der ikke er ret mange cyklister på vejen her.

Et andet problem er øernes taxi'er. Efter-som det er et stykke USA, vi befinder os i, så er det selvfølgelig naturligt at benytte de typer af taxi-van's som for eksempel Ford eller Chevrolet bygger.

Det er kassevogne med plads til 15 passagerer og med indstigning gennem en bred skydedør i midten i højre side.

For ingen færdselslovgivning vil tillade udstigning i venstre side, hvor passagerne vil blive ført ud midt på vejen og altså midt i trafikken.

Nå, jah - lige bortset fra US Virgin Islands.

Hvis der over hovedet står noget om den sag i en lokal færdselslov.

Alle tre øer har et officielt bussystem, som hedder Vitran (Virgin Islands Transport) med specialbyggede busser med indgang i venstre side. De går ikke særlig ofte og Vitran brillierer med en helt elendig vedligeholdelse, så de ofte tillige har aflyste afgange. Lokalt klager man over, at man aldrig ved, hvornår de går.

Men heldigvis for dem, der ikke selv har kørselsmulighed, så findes der desuden en stribe pirattaxi'er, som de kaldes. Det er taxi-vans, eller ladvogne med bænke og soltag, som kører på faste ruter og så samler op som der bliver vinket til dem. De er billige og helt ok hvis man er med på at dele kørsel med pakker, der skal med til marked for eksempel.

På St. Croix er der mange af dem i fast trafik mellem Frederiksted og Christiansted, hvis du vil med, så vinker du. Vognen stopper, hvorefter du går ud midt i trafikken og skynder dig ind bag skydedøren. Mon ikke en chauffør med tilsvarende manøvrer i Danmark ville miste førerbeviset?

På St. John er der veje, der er ekstraordinært stejle. Derfor er jeeps blandt de mest foretrukne at leje, når man kommer på den traditionelle endagstur. Men ifølge de lokale er visse modeller farlige, fordi de har for højt tyngdepunkt til at klare skarpe sving med for stor hastighed.

Det er netop den disciplin turister er mestre i og derfor har der været alvorlige uheld. Men er man en lille flok mennesker, så kan man også leje en lille lastbil, hvor der er bænke på ladet og blafrende lærredstag som solbeskyttelse. Den slags

føler man sig ikke fristet til at køre stærkt i, men det er vel heller ikke derfor, man vil køre bil på St. John. Og der er ikke mange andre muligheder, hvis man vil rundt. Alternativet vil være et taxi - og det er igen ladvogntypen, blot med plads til 25 passagerer.

På St. Thomas er vejene også smalle og desuden er trafikken som i en storby. Trods øens lidenhed, så er den så fyldt med store biler, at den har daglige myldretider gennem Charlotte Amalie. Det kan tage næsten en time at komme fra øst til vest i den periode.

Bilisternes andre kvaler er også tydelige i de daglige beklagelser i avisen - over potholes. Det er ikke just frostskafer, vi taler om, men kæmpehuller, som opstår især ved årets mange regnflodslignende strømme af vand ned fra skråningerne.

Dem er der især mange af i orkanmånerne. Hvis man uforvarende dumper ned i et pothole, så er der stor chance for en smadret dæk og en fælg, der er slået skæv.

Tager vi til St. Croix, så er øen sandelig stor nok til at have et stykke motorvej. Dog ikke mere end at der er mange stoplys på strækningen, men den hjælper meget på trafikstrømmen øst-vest. Den starter ved Frederiksted i Vest og ender ved det store forretningcenter Sunny Isle få kilometer fra Christiansted.

På den ø kender man bestemt også til potholes og elendige sideveje, men de har en fordel, som ærgrer dem grusomt ovre på St. Thomas:

Den i forvejen meget billige amerikanske benzin er billigere her, - og det synes beboere på St. Thomas er uretfærdigt. Men striden mellem de to øer er en ganske anden historie med et særdeles højt oktantal og den har intet at gøre med venstrekørsel i højrekørselsbiler.

Hvis det gælder spørgsmålet om, hvor rattet skal sidde, så er de tre øers faste indbyggere meget, meget enige om at være unikke i denne verden. Kører du i venstre side, så SKAL rattet sidde i venstre side - basta!

Ole Bidstrup

Her er de så - årets orkan-navne.

Alberto

Beryl

Chris

Debby

Ernesto

Florence

Gordon

Helene

Isaac

Joyce

Keith

Leslie

Michael

Nadine

Oscar

Patty

Rafael

Sandy

Tony

Valerie

William

DE RINGER - VI HJÆLPER

Hvor som helst på jorden man end befinder sig, er Europæiske ikke længere væk end en telefonsamtale.

Hjælp lige på stedet - med en rejseforsikring fra Europæiske Rejseforsikring - er den specielle trykghed Europæiske tilbyder sine kunder, og som selskabet har opbygget gennem mere end 75 års erfaring.

I hjælpen fås omgående ude på rejsemålet, hvor der er allermost brug for den.

Europæiske tilbyder rejseforsikringer til ethvert behov, og har:

- Mere end 75 års erfaring med rejseforsikring
- Egen alarmcentral - 24 timer i døgnet
- Dansk personale på alarmcentralen, der taler 16 forskellige sprog
- Danske læger og sygeplejersker
- Egne kontorer overalt i verden
- Sesterselskaber over hele Europa
- Samarbejde med SAS' mere end 300 kontorer over hele verden
- Samarbejde med rejsebureauerne i Danmark og deres guider

**Så husk Europæiske -
og glem bekymringerne...**



 **EUROPÆISKE**
REJSEFORSIKRING A/S

A 761

Nye vejskilte på St. Croix



Ved årtusindskiftet blev der for hele USA bekendtgjort 50 "National Millennium Legacy Trails". En af dem er den 72-miles lange "St. Croix Heritage Trail", som i sidste halvdel af april fik sine specielle vejskilte.

De er i princip næsten som de danske marguerite-skilte, så hvor de er, vil enhver besøgende kunne se, at her er noget, der er værd at se på. Og de lokale beboere kan selvfølgelig også tage det som en belæring, hvis de skulle have glemt, at øen er mere enestående end som så.

Hvem ved - måske det kunne minde "litterbugs" om, at det ikke lige er her, de skal smide skidt og skrammel...

Men hvor det er en marguerit, der er det danske symbol på det bemærkelsesværdige, så er det naturligt nok en sukkermølleruin, der er symbol på St. Croix. Der er 50 skilte i alt og de er sat op på en rute, som følger:

Queen Mary Highway mellem Christiansted og Frederiksted. Den medtager også Emancipation Drive nord på fra Frederik-

En parallel til det danske skilt med marguerite-strækninger

Foto: Anne Walbom

sted til Hamm's Bay, Creque Dam Road, Mahogany Road, North Shore Road, den nye East End Road til Pt. Udall og South Shore Road tilbage til Queen Mary Highway.

Skiltene er første trin i heritage-trail projektet. I løbet af maj kommer der en farve-brochure og et kort, der viser ruten. Kortet vil fremhæve historiske seværdigheder, udsigtspunkter og naturskønne områder. Desuden er der afmærket steder, man opfordrer kortets brugere til at besøge, nemlig Whim Plantation Museum, St. George Botanical Garden og rom-fabrikken

The St. Croix Heritage Trail-skiltene er doneret af HOVENSA og Gallows Bay Hardware. Hertil kommer, at der er kommet en bevilling fra "the Anti-Litter and Beautification Commission" og for den har man rensset op omkring up Anna's Hope, Diamond School and the Butler Bay Factory ruins. The Boys and Girls Club vil vedligeholde denne oprydningssindsats ved at samle skidt en gang om måneden.

Obi



Dansk Vestindisk Selskab har udgivet
eller er medudgiver af følgende bøger,
som tilbydes billigt til medlemmerne:

“St. Croix, St. Thomas, St. Jan”

- Henry Morton, Skitsebog og Dagbog fra Dansk Vestindien 1843-44.
184 sider, DVS Kbh.1975.

Pris kr. 50,-

“Fra Slavesang til Soca”

- Historien om musikken fra de tidligere Dansk Vestindiske øer.
Af Jørgen O. Bjerregaard, Lars Heje og Ole Bidstrup.
63 sider, DVS Kbh. 1991.

Pris kr. 125,- for bog + kasettebånd, kr. 37,50 for bogen alene.

“En officer i Dansk Vestindien og hans fritidsbeskæftigelse”

- Redigeret af Steffen Linvald. 122 sider, DVS Kbh.1988.

Pris kr. 40,-

“Dansk Vestindien for 250 år siden”

- J.L. Carstens: En almindelig beskrivelse om alle de Danske, Americanske
eller West-Indiske Ey-lande. 164 sider, DVS Kbh 1981.

Pris kr.50,-

“Kunstnere i tropesol. Skitser”

- akvareller og malerier fra det tidligere Dansk Vestindien. Af Ole Bidstrup,
Jørgen O. Bjerregaard, Lise Funder m.fl. Udgivet af DVS i samarbejde med
udstillingsbygningen Nikolaj, 87 sider, DVS Kbh 1986.

Pris kr. 40,-

“Flåden og Dansk Vestindien”

- Den danske flådes togter til Caribien 1671-1917. Af Per Nielsen.
48 sider, DVS og Forlaget Marinehistoriske Skrifter, Kbh. 1997

Pris kr. 40,-

“De Frifarvede”

- af Henrik Hertz m. indl. og noter af Anne Walbom og Eva Frellesvig.
Udgivet i anledning af 150 året for slaveriets ophævelse i Vestindien.
81 sider, DVS og Poul Kristensens Forlag, Herning 1998.

Pris kr. 90,-

Bøgerne kan købes ved medlemsmøder, bestilles
pr. brev, telefon eller email hos:

Lars Hornstrup Hansen, Herluf Trollesgade 10, 2.tv, 1052 Kbh. K

Tlf: 33 15 32 80 - E-mail: lhh@adr.dk

Priserne er eksklusiv porto og forsendelseskuvert
og betales på et vedlagt giro-kort.



Indmeldelsesblanket

(udfyld med tydelige blokbogstaver - sendes til)

Medlemssekretariatet
Erik Marcussen
Græsager 302
2980 Kokkedal

Navn: _____

Gade: _____

Postnr: _____

Telefon: _____

By: _____



Dansk Vestindisk Selskab

- har eksisteret siden salget af øerne i 1917. Selskabet har den engelske undertitel "Danish West Indian Society". Selskabets protektor er Hendes Majestæt Dronning Margrethe II. Selskabet, der er upolitisk, blev stiftet Valdemarsdag 15. juni 1917 som klubben "Dansk Vestindien" og senere reorganiseret.

I 1969 blev navnet ændret til "Dansk Vestindisk Selskab", som er landsdækkende, men har hjemsted i København.

Selskabets formål er:

a. - at samle alle, der har eller har haft tilknytning til det tidligere Dansk Vestindien (øerne St. Thomas, St. Croix og St. Jan) samt andre personer, der måtte have interesse i at bevare minderne om Dansk Vestindien (nu U.S. Virgin Islands).

b. - at støtte interessen for Danmark i det tidligere Dansk Vestindien (U. S. Virgin Islands).

c. - at opretholde og eventuelt skabe kulturelle og venskabelige forbindelser mellem Danmark og U. S. Virgin Islands.

Formålet søges gennemført ved:

a. - Møder, sammenkomster, foredrag og anden foreningsvirksomhed.

b. - Udgivelse af et medlemsblad 5 gange årligt og andre publikationer.

c. - Samarbejde og korrespondance med specielt de på U. S. Virgin Islands eksisterende foreninger med tilsvarende formål.

d. - Formidling af personlige kontakter gennem gensidige besøg.

**Årligt kontingent for tiden:
200 kr pr. husstand.**

Dansk Vestindisk Selskab

Foreningens bestyrelse og adresser

Louise Steensgaard , Tomsgårdsvej 103, 4. tv, 2400 København N	☎ 38 88 45 22
e-mail: loust@get2net.dk	
Lars Hornstrup Hansen , Herluf Trollesgade 10, 2.tv, 1052 Kbhvn K	☎ 33 15 32 80
Per Nielsen , H. C. Ørstedesvej 41B, 3.th, 1879 Frederiksberg C.	☎ 35 37 59 69
Søren Laub , Skovagervej 19, 2920 Charlottenlund	☎ 39 63 90 15
Jørgen O. Bjerregaard , Hørhaven 5, 2750 Ballerup	☎ 44 97 19 12
Ole Bidstrup , Lykkesholms Alle 2A, 4.sal, 1902 Frederiksberg C	☎ 33 24 10 20
Marianne Gall , Godthåbsvej 223, 2720 Vanløse	☎ 38 86 10 69
Esmé Baltzer , Birkevej 34, 2970 Hørsholm	☎ 45 86 54 45
Erik Marcussen , Græsager 302, 2980 Kokkedal	☎ 49 18 14 34 og 28 14 13 24
e-mail: DWIS@vip.cybercity.dk	
Lis Andersen Torpet , Østbanegade 39, 1. tv, 2100 København Ø	
☎ 354317773/86 17 73 43 (Århus)	

FORMAND: *Louise Steensgaard*

NÆSTFORMAND OG

BESTYRELSESSEKRETÆR:

Lars Hornstrup Hansen

MEDLEMSSEKRETARIAT OG

KASSERER: *Erik Marcussen*

GIRO 645-2019

MEDLEMSBLAD: *Ole Bidstrup*

KULTURHISTORISK UDVALG:

Jørgen O. Bjerregaard, Per Nielsen,

Eva Frellesvig, Louise Steensgaard,

Karen Munk Nielsen, Anne Walbom.

MØDEUDVALG:

Marianne Gall, Lars Hornstrup Hansen,

Esmé Baltzer, Lis Andersen Torpet

FESTIVALUDVALG:

Ole Bidstrup, Lis Andersen Torpet, Erik

Marcussen

ARKIVAR:

Søren Laub

Ny adresse?

Giv besked til Medlemssekretariatet.

Ekstra numre af medlemsbladet?

Skriv eller ring til medlemssekretariatet med oplysning om årgang, nr. og antal, så sendes bladene sammen med en giro-opkrævning på beløbet.

Prisen for ekstra blade er 15 kr. pr. stk.+ porto.

Selskabets kontaktpersoner:

Nordjylland:

Sarah Petersson, Skovlykke 13,
9210 Aalborg SØ ☎ 98 14 19 86

Midtjylland:

Børge S. Knudsen, Nonbo Mark 18,
Hald Ege, 8800 Viborg

Sydjylland:

Finn Bagger, Naffet 25.1,
6100 Haderslev ☎ 74 53 05 15

Fyn:

Jens Benoni Willumsen,
Bihlsvænget 14,
5792 Årslev ☎ 65 90 19 14

Postbesørget blad
(0900 KHC)
Bladnr. 51281



Endnu en af Ingvar Zangenbergs
illustrationer i J. L. Carstens bog